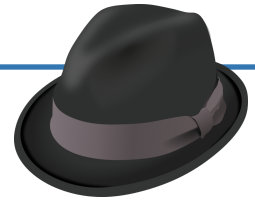

UNDERSTANDING UNITY: TO TOLERATE, ACCEPT, OR EMBRACE?

MRS. EMMA KATZ, DIRECTOR OF NILI

1. "Mashiach's Hat", Rabbi Yitzchok Feigenbaum

T'was the night of the geulah, and in every single
 shteibel,
 sounds of Torah could be heard, coming from every
 kind of Yeidel.

This one in English, some in Hebrew, some in
 Yiddish,
 some saying pshat, and some saying chiddush.
 And up in shomayim, the Aibishter decreed,
 "The time has come for My children to be freed."
 Rouse the Mashiach from his heavenly berth,
 have him get in his chariot and head down to
 Earth."

The Moshiach got dressed, and with a heart full of
 glee,
 went down to the Earth, and entered the first
 shteibel he did see.

"I'm the Moshiach, Hashem has heard your plea,
 your geulah has come, it is time to go free!"
 They all stopped their learning, this was quite a
 surprise,
 And they looked at him carefully with piercing
 sharp eyes.

"He's not the Mashiach!" said one with a grin,
 "Just look at his hat, at the pinches and brim!"
 "That's right!", cried another with a grimace and a
 frown,

"Whoever heard of Mashiach with a brim that is
 down?!"

"Well", thought Mashiach, "If that is the rule,
 I'll turn my brim up before I go to the next shule!"
 So he walked on right over to the next shule in
 town,

confident to be accepted since his brim was no
 longer down.

"I'm the Mashiach!", he cried as he began to enter.
 But the Jews there wanted to know first, if he was
 left, right, or center.

"Your clothes are so black!" they cried out in a fright.
 "You can't be Mashiach — you're much too far right!
 If you want to be Mashiach, you must be properly
 outfitted."

So they replaced his black hat with a kipa that was
 knitted.

Wearing his new kipa, Mashiach went out and he
 said,

"No difference to me what I wear on my head."

So he went to the next shule, for his mission was
 dear,

But he was getting a bit frustrated with the Yidden
 down here.

"I'm the Mashiach!" he cried, and they all stopped to
 stare.

And a complete eerie stillness filled up the air.

"You're the Mashiach?! Just imagine that.

Whoever heard of Mashiach without a black hat?!"

"But I do have a hat!" the Mashiach then said.

So he pulled it right out and plunked it down on his
 head.

Then the Shule started laughing, and one said,

"Where's your kop?

You can't have Mashiach with a brim that is up!

If you want to be Mashiach, and be accepted in this
 town,

put some pinches in your hat, and turn that brim
 down!"

Mashiach walked out and said, "I guess my time
 hasn't really come,

I'll just have to return to where I came from.

So he went to his chariot, but as he began to enter,
 all sorts of Jews appeared, from left, right, and
 center.

"Please wait, do not leave, it's all THEIR fault!" they
 said

And they pointed to each other, and to what was on
 each other's head.

Mashiach just looked sad, and said, "You don't
 understand."

And then started up his chariot to get out of this
 land.

"Yes, it's very wonderful, that all of you learn Torah,
 But you seem to have forgotten, a crucial part of
 our mesorah."

"What does he mean? What's he talking about?"

And they all looked bewildered, and all began to
 shout.

Mashiach looked back and answered, "The first
 place to start,

is to shut up your mouths, and open up your heart.
 To each of you, certain Yidden seem too frum or too
 frei

but ALL Yidden are beloved, in the Aibeshter's eye."

And on his way up he shouted, "If you want me to
 come,

try working a little harder on some ahavas chinam

“EILU V'EILU DIVREI ELOKIM CHAIM”

2. בבלי עירובין יג ע"ב

א"ר אבא אמר שמואל שלש שנים נחלקו ב"ש וב"ה הללו אומרים הלכה כמותנו והללו אומרים הלכה כמותנו יצאה בת קול ואמרה אלו ואלו דברי אלהים חיים הן והלכה כב"ה וכי מאחר שאלו ואלו דברי אלהים חיים מפני מה זכו ב"ה לקבוע הלכה כמותן מפני שנוחין ועלובין היו ושונין דבריהן ודברי ב"ש ולא עוד אלא שמקדימין דברי ב"ש לדבריהן.

R. Abba stated in the name of Samuel: For three years there was a dispute between Beit Shammai and Beit Hillel, the former asserting, 'The halakhah is in agreement with our views' and the latter contending, 'The halakhah is in agreement with our views.' Then a bat kol issued announcing, 'The utterances of both are the words of the living God, but the halakhah is in agreement with the rulings of Beit Hillel. Since, however, both are the words of the living God what was it that entitled Beit Hillel to have the halakhah fixed in agreement with their rulings? Because they were kindly and modest, they studied their own rulings and those of Beit Shammai, and were even so humble as to mention the actions of Beit Shammai before theirs.

3. ריטב"א עירובין י"ג ב

אלו ואלו דברי אלקים חיים. שאלו רבני צרפת ז"ל היאך אפשר שיהו שניהם דברי אלקים חיים וזה אוסר וזה מתיר, ותירצו כי כשעלה משה למרום לקבל תורה הראו לו על כל דבר ודבר מ"ט פנים לאיסור ומ"ט פנים להיתר, ושאלהקב"ה על זה, ואמר שיהא זה מסור לחכמי ישראל שבכל דור ודור ויהיה הכרעה כמותם, ונכון הוא לפי הדרש ובדרך האמת יש טעם וסוד בדבר.

4. משנה אבות ה,טז

[יז] כל מחלוקת* שהיא לשם שמיים, סופה להתקיים; ושאינה לשם שמיים, אין סופה להתקיים. איזו היא מחלוקת שהיא לשם שמיים, זו מחלוקת הלל ושמאי; ושאינה לשם שמיים, זו מחלוקת קורח ועדתו.**.

Every controversy that is in the name of Heaven, the end thereof is destined to result in something permanent; but one that is not in the name of Heaven, the end thereof is not destined to result in something permanent. Which is the kind of controversy that is in the name of Heaven? Such as was the controversy between Hillel and Shammai; and which is the kind of controversy that is not in the name of Heaven? Such as was the controversy between Korach and all his congregation.

5. בבלי יבמות יג ע"ב

אע"פ שאלו אוסרים ואלו מתירין אלו פוסלין ואלו מכשירין לא נמנעו בית שמאי מלישא נשים מבית הלל ולא בית הלל מבית שמאי כל הטהרות והטמאות שהיו אלו מטהרים ואלו מטמאין לא נמנעו עושין טהרות אלו על גבי אלו:

Though these forbade what the others permitted, and these regarded as ineligible what the others declared eligible, Beit Shammai, nevertheless, did not refrain from marrying women from the families of Beit Hillel, nor did Beit Hillel refrain from marrying women from the families of Beit Shammai. Similarly, in respect of all questions of ritual cleanliness and uncleanness, which these declared clean where the others declared unclean, neither of

them abstained from using the utensils of the other for the preparation of food that was ritually clean.

6. בבלי סנהדרין פרק י פח:ב

תניא אמר רבי יוסי מתחילה לא היו מרבין מחלוקת בישראל אלא בית דין של שבעים ואחד יושבין בלשכת הגזית ושני בתי דינין של עשרים ושלשה אחד יושב על פתח הר הבית ואחד יושב על פתח העזרה ושאר בתי דינין של עשרים ושלשה יושבין בכל עיירות ישראל הוצרך הדבר לשאול שואלין מבית דין שבעירן אם שמעו אמרו להן ואם לאו באין לזה שסמוך לעירן אם שמעו אמרו להם ואם לאו באין לזה שעל פתח הר הבית אם שמעו אמרו להם ואם לאו באין לזה שעל פתח העזרה ואומר כך דרשתי וכך דרשו חבירי כך למדתי וכך למדו חבירי אם שמעו אמרו להם ואם לאו ואלו באין ללשכת הגזית ששם יושבין מתמיד של שחר עד תמיד של בין הערבים ובשבתות ובימים טובים יושבין בחיל נשאלה שאלה בפניהם אם שמעו אמרו להם ואם לאו עומדין למנין רבו המטמאים טמאו רבו המטהרין טהרו משרבו תלמידי שמאי והלל שלא שמשו כל צרכן רבו מחלוקת בישראל ונעשית תורה כשתי תורות.

It has been taught; R. Yose said: Originally there were not many disputes in Israel, but one beit din of seventy one members sat in the Hall of Hewn Stones, and two courts of twenty three sat, one at the entrance of the Temple Mount and one at the door of the [Temple] court, and other courts of twenty three sat in all Jewish cities. If a matter of inquiry arose, the local beit din was consulted. If they had a tradition [thereon] they stated it; if not, they went to the nearest beit din. If they had a tradition thereon, they stated it, if not, they went to the beit din situated at the entrance of the Court, and he [who differed from his colleague] declared: 'Thus have I expounded, and thus have my colleagues expounded; thus have I taught, and thus have they taught.' If they had a tradition thereon they stated it, and if not, they all proceeded to the Hall of Hewn Stones, there they [i.e. the Great Sanhedrin] sat from the morning tamid until the evening tamid; on Sabbaths and festivals they sat within the hel***. The question was then put before them; if they had a tradition thereon, they stated it; if not, they took a vote: if the majority voted 'unclean' they declared it so; if 'clean' they ruled even so. But when the disciples of Shammai and Hillel who [the disciples] had insufficiently studied increased [in number], disputes multiplied in Israel, and the Torah became as two torot.

Tochacha

7. ויקרא י"ט:י"ז

לֹא־תִשְׁנֵא אֶת־אָחִיךָ בְּלִבְבְּךָ הִנֵּחַ תּוֹכִיחַ אֶת־עַמִּיתְךָ וְלֹא־תִשָּׂא עָלָיו חֲטָא:

You shall not hate your kinsfolk in your heart. Reprove your kin but incur no guilt on their account.

8. משלי כ"ד:כ"ה

(כה) וְלִמּוֹכִיחִים יִנְעַם וְעָלֵיהֶם תִּבְּרָא בְּרַפְת־טוֹב:

(25) But it shall go well with them who reprove; Blessings of good things will light upon them.

9. משלי כ"ח:כ"ג

(כג) מוֹכִיחַ אָדָם אַחֲרָיָהּ וְיִמָּצָא מִמֶּחֱלִיק לְשׁוֹן:

(23) One who reproves a person will in the end find more favor than one who splits the tongue (ie speaks duplicitously).

10. שבת נ"ד:ב"כ

כל מי שאפשר למחות לאנשי ביתו ולא מיחה נתפס על אנשי ביתו באנשי עירו נתפס על אנשי עירו בכל העולם כולו נתפס על כל העולם כולו

Anyone who had the capability to effectively protest the sinful conduct of the members of their household and does not protest, is held liable [lit. apprehended] for the sins of the members of their household and punished.

If one is in a position to protest the sinful conduct of the people of one's town, and fails to do so, one is apprehended for the sins of the people of his town.

If you are in a position to protest the sinful conduct of the whole world, and you fail to do so, you are apprehended for the sins of the whole world.

11. רשב"ם על ויקרא י"ט:י"ז

(א) לא תשנא את אחיך בלבבך - אם גמלך רעה לא תתראה לפניו כאוהב, "ובקרבו ישים אורבו לא טוב."

אל תשנאהו בלבבך אלא - (ב) הוכח - תוכיחהו על מה שעשה

ומתוך כך יהיה שלום. (ג) ולא תשא עליו חטא - בלבבך.

(1) Do not hate your kinsfolk in your heart, if they have done something evil to you, do not behave as if you continue to love them, all the time setting an ambush for them in your heart (Jeremiah 9:7). Such an attitude is unhealthy, but (2), rebuke them for what they have done and as a result you will restore harmonious relations. (3) so that you will not incur guilt on their account, in your heart.

12. חזקוני, ויקרא י"ט:י"ז

(א) לא תשנא את אחיך בלבבך אם שמעת שהעוה לך לא תהיה נוטר לו שנאה בלבבך מסותרת, אלא הוכיח תוכיח אותו: "מדוע עשית לי כך?"

ושמא מתוך כך יתברר הדבר כי הכל שקר ולא נתכוין למה שאתה סבור! או יתקן את מה שהעוה ומתוך כך לא תשא עליו חטא לחשדו בדבר שאינו. ד"א הוכח תוכיח את עמיתך אם ראית בו ערות דבר תוכיחנו. אבל אם לא תוכיחנו תשא עליו חטא לחשדו בדבר שאינו.

(1) "do not hate your brother in your heart." If it has come to your attention that someone has made negative comments about you, accused you falsely behind your back of wrongdoing, do not bottle your resentment up in your heart "by hating

him." You should rather **תוכיח את עמיתך**, "remonstrate with your colleague about having wrongly accused you," asking him what prompted him to badmouth you. Perhaps, once matters are in the open you can demonstrate to your colleague that he completely misinterpreted one of your actions. Alternately, you will become aware that what had been reported to you as having said by him about you was misrepresented, and not meant detrimentally at all.

Thus you will avoid "hating him in your heart" by suspecting him of something that didn't really happen!

HOW TO COME TOGETHER

13. העמק דבר על במדבר ט"ו:מ"א:

(מא) אני ה' אלקיכם אשר וגו' אני ה' אלקיכם. ... לפי שאין הילוך עבודת ה' בתמידות של כל ב"א שוין. זה עוסק בתורה ועמלה כל היום. זה פורש עצמו לעבודה. וזה לגמ"ח. והכל לש"ש. וגם בתורה עצמה אין כל דרך לימוד שוה. וגם במעשה המצות אי' בפי' כל כתבי אבן במאי זהיר טפי. והיה מר זהיר במצות שבת ומר במצות ציצית. וה"ז כדאיתא בירו' ספ"א דקידושין כל העושה מצוה אחת מטיבין לו ומאריכין לו ימיו ונוחל אה"א. אר"י ב"ר בון מי שייחד לו מצוה ולא עבר עליה מעולם. ובמכילתא פרשת בשלח תניא כל העושה מצוה אחת באמנה כו'. ועי' מש"כ בספר דברים ו' א' ב' ג'. וכן בגמ"ח אין כל העוסקים שוין בהליכות עולמם. ואם בא אדם לשאול איזהו דרך ישרה שיבור לו בדרך לימודו או במה להיות זהיר טפי. ע"ז אמר קהלת והלך בדרכי לבך. מה שלבו נמשך אחריו. ברור שמזלו חזי כי זה ענין טוב לפי כח נפשו. וע"ז קאמר או בדרך שתראה...

14. Rav Kook, Midot HaRayah, Ahavah, 9

"It is proper to hate a corrupt person only for his defects, but insofar as he is endowed with a Divine image, it is necessary to love him. We must realize that this precious dimension of his worth is a more authentic expression of his nature than the lower characteristics that developed in him through the circumstances of his life"

15. Rabbi Daniel Feldman "A Letter to My Son"

Never let anyone, in the name of Torah, make sweeping generalizations about whole groups of people, without knowledge of the reality of their individual natures. When the Chafetz Chaim wrote his sefer, some of the dayanim from Vilna wrote a *haskama* in which they noted that, despite the fact that Torah is supposed to be an antidote to *lashon hara* (evil speech) (Arakhin 15b), somehow, there are still talmidei chachamim who make unfair judgements about people and groups. That does not make it acceptable; if anything, it increases the damage.

Unfortunately, it is possible for even minor differences in philosophy to create divisions between Jews, and then for these splits to justify the disparagement or dismissal of major portions of the Jewish people, even in the minds of those who seem to be *tzadikim*. The Netziv, in his introduction to Bereishis, wrote that "Hashem has no patience for such *tzadikim*," and it is this that causes the exile.

16. ליקוטים ים החכמה – ר' צחק מאיר מורגנסתרן

כי כל אחד מישראל הוא חלק אלו"ה ממעל, וכל בני ישראל הם אחדות אלקות, ואיסור גמור הוא להסתכל על חיצוניות האדם, כי כל אחד מישראל יקר מאד בעיני ה' כאבנים טובות ומרגליות, אפי' שנדמה שבחיצוניות יש מי שמצער אותן, או חולק כנגדו וכדו' ויש גם שמרבה לצערן באופן נורא, עם כל זה מוכרח

